

MURÁNYI ZITA

vérfürdő

minden szírom az égés igeragozása
amikor földre ejti arcát a rózsza
minden túske a fény időszakos felfüggesztése
ahogy visszagondol a virágzás tűz melegére
és föloldozás az üres tó bár hajnalonként
a kivett oldalbordára gondolok a kert
ilyenkor olyan mint egy elhagyott műtő
vörösen izzik fején az égi vérfürdő
én vagyok Éva csak a tiltást
betűző értelem analfabéta